

Εις την Υπαπαντήν του Κυρίου († Αρχ. Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι. Μ. Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 2 Φεβρουαρίου, 2016

Ομιλία του γέροντα στην τράπεζα της Μονής το 1991.

Ο μωσαϊκός νόμος, ο οποίος επρόσταζε να προσφέρεται κάθε πρωτότοκο αρσενικό βρέφος στον Ναό του Σολομώντος την τεσσαρακοστή ημέρα από της γεννήσεώς του, απέβλεπε στο να προετοιμάση τον Ισραηλιτικό λαό, όπως και άλλες διατάξεις του Νόμου, για την έλευσι του Μεσσίου. Για εκείνον τον μοναδικό πρωτότοκο Υιό τής Παρθένου, ο οποίος θα ήτο ολοκληρωτικά αφιερωμένος εις τον Θεόν, δηλαδή τον Μεσσίαν. Είχε λοιπόν μεσσιανικό χαρακτήρα αυτή η εντολή. Και με παρόμοιες εντολές διατηρήθηκε στον Ισραηλιτικό λαό η συνείδησις της ανεπαρκείας του Νόμου για την σωτηρία των ανθρώπων και της προσδοκίας του ερχομένου Μεσσίου, ο οποίος θα επλήρωνε τον Νόμο και θα έφερε το πλήρωμα της σωτηρίας και της αιωνίου ζωής στους ανθρώπους.

Αφορούσε λοιπόν τον Χριστόν η διάταξις αυτή, και ο Κύριος, προς τον οποίον κατέτεινε αυτή η εντολή, δεν εχρειάζετο να προσφερθή εις τον Ναόν, διότι ήτο ο ίδιος ο Ναός της Θεότητος. Ηθέλησε όμως αυτός ο Ποιητής του Νόμου να πληρώση τον Νόμον, τιθέμενος υπό τον Νόμον. Και ως δούλος και αυτός να προσφερθή εις τον Ναόν από την Μητέρα Του και τον θετό πατέρα Του και να γίνουν τα ειθισμένα και υπό του Νόμου προβλεπόμενα, οι τελετουργίες και οι προσφορές ζεύγους τρυγόνων ή δύο νεοσσών περιστερών.

Έτσι ο Κύριος, όπως και με την Περιτομή και με το Βάπτισμά Του στον Ιορδάνη ποταμό και με άλλες πράξεις Του, κατέστησε τον εαυτό Του υπό τον Νόμον, ώστε να υπερβή τον Νόμον διά της υπακοής του εις τον Νόμον, να πληρώση τον Νόμον και να χαρίση εις τους ανθρώπους, δι' αυτής της υποταγής Του εις τον Νόμον, την αληθινή ελευθερία. Δεν είχε ανάγκη Εκείνος να κερδίση την ελευθερία υποτασσόμενος εις τον Νόμον, διότι ήτο ο Ίδιος ο χορηγός της ελευθερίας, η όντως Ελευθερία. Αλλά για να δώση σε μας ελευθερία, εμπήκε υπό τον Νόμον. Συγχρόνως δε, για να δώση και σε μας παράδειγμα ότι, εάν θέλουμε να αποκτήσουμε την αληθινή ελευθερία, πρέπει να μπούμε και εμείς εκουσίως υπό τον Νόμον του Χριστού. Όχι βέβαια τώρα υπό τον Νόμον του γράμματος της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά υπό τον Νόμον της

Χάριτος της Καινής Διαθήκης.

Αυτός είναι και ο σκοπός του Μοναχού. Ο Μοναχός εκουσίως θέτει τον εαυτό του υπό τον νόμον της υπακοής, για να αποκτήσει την αληθινή ελευθερία. Και **όσο καλύτερα υπακοή κάνει, τόσο πιο ελεύθερος γίνεται. Ελεύθερος από τα πάθη, ελεύθερος από τον εγωισμό, ελεύθερος από κάθε δουλεία, ελεύθερος τελικά και από αυτόν τον θάνατον.**

Θυμάστε τον μακαριστό πατέρα Αυξέντιο, ο οποίος είχε φθάσει σε υψηλά μέτρα αρετής; Όταν του λέγαμε ότι είναι πια γεροντάκι και να μη πηγαίνει στην Εκκλησία, διότι τα πόδια του δεν τον βαστούσαν, αυτός απαντούσε: «*δεν είναι κατά Θεόν στην Εκκλησία αισθάνομαι ελευθερία*». Αυτή την ελευθερία αισθάνεται ο Μοναχός, όταν κάνει την αδιάκριτο υπακοή, όπως την θέλει ο Θεός. Εάν ταλαιπωρούμεθα από λογισμούς ή από ακαταστασίες πνευματικές, αυτό συμβαίνει διότι δεν κάνουμε την υπακοή που πρέπει. Και γνωρίζετε και εσείς εκ πείρας, ότι, οσάκις κάνετε υπακοή όπως την θέλει Θεός, τότε αισθάνεσθε ελευθερία. Ας το υποσημειώσωμε λοιπόν αυτό σήμερα επ' ευκαιρία της υπακοής που έκανε ο Κύριος -και που δεν εχρειάζετο να την κάνει για τον εαυτό Του, αλλά την έκανε για μας- στον Νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, για να πορευώμεθα και εμείς **διά της πιστής υπακοής στην αληθινή ελευθερία** των τέκνων του Θεού, την οποία ο ίδιος ο Κύριος μας εχάρισε.

[Από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτου Γεωργίου Καψάνη, Προηγούμενου Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου «Ομιλίες σε ακίνητες Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές (των ετών 1981-1991) Α', Έκδοσις Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, 2015]